

שמצדו של האב הוא בדרך אצילות ומצד קאם בבריאה? אמר, חברים חברים, לא כן, שהנה אדם של אצילות, זכר ונכח היה מצד של האב והם. וזהו (בראשית א) ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור. יהי אור מצד האב, ויהי אור מצד האם. וזהו אדם דר פרצופים, ולזה אין בו צלים ודמות. אלא שלא היה כנוי שעה להשchan אליהם, והכינוי הווה הוא אור וחשך. ומשום מה שחשך הווה שהיה בכנפיו אמר האב שעטיד הוא להחטא לאדם של בריאה, שהו הוא אור לבוש עליזון, וזהו הוא שברא הקדוש ברוך הוא ביום הראשון שגנו אותו לצדיקים.

וחשך הווה שנברא ביום הראשון לרשעים, זהו שכתוב (שמואל א-ב) ורשעים בחשך ידמן. ומשום אותו החשך שהיה עתיד להחטא לאותו האור, לא רצה האב להשתחף בו. ומשום זה אמר געשה אדם בצלמנו, האור הווה. בדורותנו החשך היה הווה, שהוא הלבוש של האור כמו שהגוף הוא לבוש לנשמה. זהו שכתוב (איוב ३) עור ובשר תליבשני. שמחו כל החברים ואמר, אשרי חלקנו שזכה לנו לשמע דברים שלא נשמעו עד עתה.

פחה ובי שמעון ואמר, (דברים לט) ראו עמה כי אני אני הוה ואין אליהם עמדוי. אמר, שמעו חברים דברים עפיקים שאני רוצה לגלות, לאחר שנגנה לי הרשות לגלות. מי הוא שאמר ראו עטה כי אני אני הוה ואני אליהם עמדוי? אלא וזה עלה על כל העלוינים. והו הוא נקרא על העלוות, עלה מאלי העלוות שלא יעשה את מהן העלוות הלו שום

פרוקה בן אבא ואמא, דמסטרא דאבא איהו בארכ אצילות ומסטרא דאמא בבריאה. אמר להו מברייא מהרייא לאו הבי, דהא אדם דאצילות דבר ונוקבא הוה מסטרא דאבא ואמא, ודא איהו (בראשית א) ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור מסטרא דאבא. ויהי אור מסטרא דאמא. ודא איהו אדם דר פרצופין. ולהאי לית ביה צלים ודמות. אלא אמא הוה ליה בנווי דסליק לחשבן אלהים. ובהוא בנווי איהו אור וחשך. ובגין ההוא חשך דתוהה עתיד להחטא בהואה בנווי, אמר אבא דעתיך למחתה לאדם דבריאה דאיהו אור לבוש עליזון. והאי איהו אור דבר קידשא בריך הוא ביום ראשון.

הגענו לצדיקים.

זהו חשך דאתברי בימא קדמאות לרשייעיא חדא הוא דכתיב (שמואל א, ב ט) ורשעים בחשך ידמו. ובгин ההוא חשך דתוהה עתיד למחתה להחטא א/or, לא בעי אבא לאשפתה בא ביה. ובгин דא אמר נעשה אדם בצלמנו ההוא אור. בדורותנו ההוא חשך דאיהו לבוש א/or, בגונא דגופא דאיהו לבוש נשמה. חדא הוא דכתיב (איוב יא) עור ובשר פלבישני. חדו כלו מברייא ואמרו זכה חולקנא דזיכינא למשמע מלין דלא אשתחמעו עד השפה.

פתח עוד רבי שמעון ואמר (דברים לב לט) ראו עטה כי אני אני הוה ואין אלהים עמדוי. אמר חבריא שמעו מלין עתיקין דאנא בעינא לגלאה בתר דאתהייב לי רשו לגלאה. מי ייהו דאמר ראו עטה כי אני אני הוה ואני אלהים עמדוי. אלא דא הוה עלה על כל עלאין. והו הוא אהקרני עלה העלוות, עלה מאלי העלוות שלא יעבד חד מאלי עלוות שום עובדא עד